Dosar nr. 2-466/26 (2-26003580-12-2-14012026-1)

HOTĂRÂRE

în numele Legii

03 septembrie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău
Instanța compusă din:
Președintele ședinței Balan Gheorghe
Grefier Boclincă Cornelia
Cu participarea:
Reprezentantului pârâților IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI, Vicol Gheorghe
În absența:
Reclamantului Moroșanu Vasile
Reprezentantului reclamantului Moroșanu Vasile, avocatului Pruteanu Vasile
Pârâtului Șelepov Alexandru

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Moroșanu Vasile împotriva lui Șelepov Alexandru, IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI privind constatarea faptului tragerii ilegale la răspundere contravențională, încasarea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională și a cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 13 ianuarie 2026 Moroșanu Vasile s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI privind constatarea faptului tragerii ilegale la răspundere contravențională, recuperarea prejudiciului material și moral, precum și a cheltuielilor de judecată (înregistrată în PIGD la 14 ianuarie 2026 transmisă de facto subsemnatului la 15 ianuarie 2026).

În motivarea cererii de chemare în judecată Moroșanu Vasile a indicat că, prin Hotărârea Judecătoriei *****, sediul central din 21 noiembrie 2023, definitivă și irevocabilă, a fost admisă contestația sa împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, seria MAI05 378971 din 06 decembrie 2021, conform căruia a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 69 alin.(1) Cod contravenţional, fiindu-i stabilită o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale în sumă de 500,00 lei.

Mai indică Moroșanu Vasile că, cele invocate supra a dus la dreptul său de reabilitare și „odată cu constatarea caracterului ilicit al acțiunilor organului împuternicit cu examinarea cauzelor cu privire la contravenție, este dreptul său de a solicita repararea prejudiciul conform art. 3 al Legii, nr. 1545 din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești”.

Consideră Moroșanu Vasile că, a fost tras ilegal la răspundere contravențională, iar odată ce circumstanțele invocate în procesul-verbal cu privire la contravenție din 06 decembrie 2021 au fost anulate, „este îndreptățit de a cere constatarea încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională, în condițiile în care și prevederile art. 21 din Constituție garantează persoanelor prezumția de nevinovăție”.

De asemenea, indică Moroșanu Vasile că, o condiție necesară pentru răspunderea statului cu privire la prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare care atestă admiterea erorii de către „agentul statului” și prejudicierea sa neîntemeiată.

Subliniază Moroșanu Vasile că, în rezultatul acțiunilor organelor de drept a avut de suferit mai mult din punct de vedere psihologic, prin blocaje emoționale, stres, anxietate cauzată de incertitudinea creată de organele de drept, demoralizare, descurajare, limitarea de a mă bucura de plăcerea vieții, dificultatea în depășirea obstacolelor impuse din cauza ignorării intenționate de reprezentanții organelor de drept a legislației în vigoare.

Menționează Moroșanu Vasile că, în vederea realizării drepturilor, libertăților şi intereselor sale în cadrul cauzei contravenționale a mai suportat costuri și cheltuieli pentru asistență juridică, care solicită a fi compensate.

A adăugat Moroșanu Vasile că, cuantumul prejudiciului moral urmează a fi stabilit cu luarea în calcul a faptului că este o persoană notorie în țară și peste hotare şi deține titlul onorific „artist al poporului”, titlul de cavaler a ordinului„ Gloria Muncii” prin decretul prezidențial și multe alte distincții de stat (conform anexelor la cererea de chemare în judecată).

Solicită Moroșanu Vasile:

1) constatarea faptului tragerii ilegale la răspundere contravențională a sa;

2) încasarea în mod solidar Șelepov Alexandru, IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională;

3) în mod solidar Șelepov Alexandru, IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI în beneficiul său a cheltuielilor de judecată suportate.

În ședință judiciară reprezentantul pârâților IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI, Vicol Gheorghe, a susținut cele invocate în referințele prezentate, le-a confirmat și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Fiind legal citat despre data, locul și timpul examinării cauzei (cu aviz de recepție – f.d.-37), reclamantul Moroșanu Vasile și reprezentantul reclamantului Moroșanu Vasile, avocatului Pruteanu Vasile, după prezentarea explicațiilor scrise, prin care a considerat acțiunea întemeiată, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa (f.d.-65-66), în ședință judiciară nu s-au prezentat, instanța dispunând examinarea cauzei în absența acestora.

Fiind legal citată despre data, locul și timpul examinării cauzei (cu aviz de recepție– f.d.-39), pârâtul Șelepov Alexandru, după prezentarea referinței, prin care a considerat acțiunea neîntemeiată (f.d.-56-61), în ședință judiciară nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în absența sa, instanța dispunând examinarea cauzei în absența acestuia.

Studiind materialele cauzei, argumentele și considerentele invocate în referințe de către reprezentantul pârâților IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI, Vicol Gheorghe, precum și considerentele invocate în explicațiile scrise de către reprezentantul reclamantului Moroșanu Vasile, avocatului Pruteanu Vasile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată **este neîntemeiată**.

Concluzia instanței de judecată se bazează pe următoarele:

Conform **art. 117 Cod de procedură civilă**, *„probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei”*.

Astfel, **art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă** prevede că, *„fiecare parte trebui să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu prevede altfel”*, iar **alin.(3) același articol** prevede că, *„circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinat*

e definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept materiala și procedural ce urmează a fi aplicate”.

Conform **art. 121 Cod de procedură civilă**, *„instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”,* iar conform **art. 122 același Cod**, *„circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor”*.

Din conținutul **art. 123 alin.(6) Cod de procedură civilă** reiese că, *„faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat”*.

În același context, **art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă** stipulează că, *„instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”*.

În conformitate cu **art. 14 alin.(1) Cod de procedură civilă**, *„la judecarea cauzelor civile în primă instanţă, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere şi ordonanţă”*.

Potrivit **art. 239 Cod de procedură civilă**, *„hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”*, iar potrivit **art. 240 alin.(1) același Cod**, *„la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii”*.

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale

instanţelor judecătoreşti din 25 februarie 1998 prevede următoarele noțiuni, *„în sensul prezentei legi, acţiuni ilicite - acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni), cazuri excepţionale - cazuri cînd persoanei i-au fost încălcate grav şi abuziv drepturile şi libertăţile fundamentale garantate de Constituţie şi de tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte ori cînd consecinţele acţiunilor ilicite comise sînt extrem de grave sau chiar iremediabile”*.

Conform **art. 3 alin. (1) lit. c), d) din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti din 25 februarie 1998**, *„în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată”*, iar conform **alin. (2) același articol**, *„prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti”*.

Potrivit **art. 5 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti din 25 februarie 1998**, *„Cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei”*.

În conformitate cu **art. 6 din din Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti din 25 februarie 1998,** reiese că

„Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:

a) devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;

b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;

c) adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;

d) adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii”.

Art. 383 alin. (3) Cod contravențional stabilește că, *„persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie”.*

În conformitate **cu art. 384 alin. (2) lit. u) Cod de contravențional**, *„persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională”*, iar potrivit **alin 3[1] același articol**, *„dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională”.*

Reieșind din prevederile **art. 30 alin. (11) lit. c) Cod contravențional**, *„se consideră că nu a fost supus răspunderii contravenționale contravenientul în a cărui privință procesul contravențional a încetat”.*

Potrivit **art. 1998 alin.(1) același Cod**, *„cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune”.*

Conform **art. 2006 alin.(1) Cod civil**, *„prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave”*, iar conform **alin.(2) același articol**, *„persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin.(1)”.*

Conform **art. 2036 alin. (1) Cod civil**, *„în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri”*, iar **alin. (2) același articol** prevede că, *„prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial”.*

Reieșind din prevederile **art. 2037 alin. (1) Cod civil**, reiese că, *„mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate”*, iar în conformitate cu **alin. (2) același articol**, *„caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate”.*

În speță s-a constatat că, prin Hotărârea Judecătoriei *****, sediul central din 21 noiembrie 2023, definitivă și irevocabilă, a fost admisă contestația reclamantului Moroșanu Vasile împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de

sancționare, seria MAI05 378971 din 06 decembrie 2021, conform căruia a fost tras la răspundere contravențională în conformitate cu art. 69 alin.(1) Cod contravenţional, fiindu-i stabilită o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale în sumă de 500,00 lei, cu încetarea procesului contravențional.

Astfel, instanța de judecată ține să menționeze faptul că, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, reclamantului Moroșanu Vasile i-a fost stabilită doar sancțiunea contravențională sub formă de amendă, ulterior, fiind încetat procesul contravențional prin Hotărârea judecătorească indicată *supra*.

Reieșind din prevederile legale menționate, este necesar de menționat faptul că, temeiul legal special privind răspunderea statului pentru acțiunile ilicite ale organelor de drept este *Legea nr. 1545 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti din 25 februarie 1998,* care stabilește expres și limitativ cazurile în care statul garantează repararea prejudiciului în materie contravențională, iar, la caz, nu sunt întrunite prevederile *art. 3 și 6 a Legii* precitate, prin urmare lipsesc condițiile legale specifice pentru angajarea răspunderii patrimoniale a statului.

Totodată, instanța de judecată consideră necesar a menționa faptul că, dreptul de a solicita despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale autorităților se naște atunci când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat expres caracterul ilicit al acțiunilor/inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională, în sensul art. 384 Cod contravențional.

Subsecvent, încetarea procesului-contravențional prin hotărâre judecătorească ca urmare a contestării acestuia, în sensul art. 30 alin. (11) lit. c) Cod contravențional, constituie în sine o garanție procesuală legală de repunere a persoanei în drepturi, totodată, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție pentru omisiunile prevăzute la art. 443 din Codul contravențional, nu echivalează automat cu constatarea caracterului ilicit al acțiunilor agentului constatator, la caz, pârâtului Șelepov Alexandru.

Cu referire la pretenția reclamantului Moroșanu Vasile privind încasarea în mod solidar a prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională și a cheltuielilor de judecată, instanța de judecată ține să menționeze faptul că, din conţinutul art. 1998 Cod civil, se deduce că pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un **fapt juridic**. Acest rol îl îndeplineşte **temeiul răspunderii delictuale**, care este componenţa delictului civil.

Componenţa delictului civil constituie o totalitate de elemente esenţiale formulate de legiuitor ca necesare şi suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale.

Astfel, răspunderea delictuală poate fi angajată în temeiul componenţei delictului civil, care include următoarele elemente: ***prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu*** şi ***vinovăţia***, iar lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii.

Pornind de la prevederile legale menționate, la caz, nu a fost probat nici unul din elementele componenței delictului civil, totodată, reclamantul Moroșanu Vasile nu a

prezentat nici o probă concludentă care să ateste existența prejudiciului moral cauzat și stările de stres/anxietate suferite ca urmare a întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție.

La fel, instanța de judecată ține să menționeze că, cuantumul prejudiciului moral solicitat spre încasare în mărime de 100000,00 lei este vădit disproporționat, depășind principiul echității și proporționalității, totodată, titlurile și distincțiile deținute de către reclamantul Moroșanu Vasile, nu constituie temei pentru acordarea unor despăgubiri bănești în lipsa probării lezării efective a drepturilor sale.

Pe cale de consecință, nu există condiţiile legale de încasare a prejudiciului pretins, or, pentru apariţia răspunderii delictuale este necesară componenţa delictului civil, condiţionat de fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită, prejudiciu şi vinovăţie, iar lipsa chiar şi a unui din aceste elemente, exclude răspunderea delictuală.

Mai mult, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăţia autorului faptei ilicite, care însă, în speţă, nu a fost demonstrată.

Prin urmare, în asemenea circumstanțe, instanța de judecată ajunge la concluzia că **cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă pe motivul indicat supra**.

Potrivit **art. 82 Cod de procedură civilă**, *„cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei”*.

Art. 83 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că, *„taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar”*, iar **alin.(2) același articol** prevede că, *„în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr. 213/2023”*.

Art. 84 alin.(1) Cod de procedură civilă stipulează că, *„taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii”*, iar **alin.(2) același articol** stipulează că, *„taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art. 43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014”*.

Alin.(3) articolul precitat stipulează că, *„cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr. 213/2023”*.

Din conținutul **art. 2 alin.(4) Legea taxei de stat, nr. 213 din 31 iulie 2023** reiese că, *„taxa de timbru constituie 200 lei”*.

Art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă stabilește că, *„din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică”,* iar în conformitate cu prevederile **art. 94 alin. (1) din același cod,** *„instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului”*.

În conformitate cu **art. 98 alin.(2) Cod de procedură civilă** reiese că, *„în caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia”.*

Reieșind din normele legale sus precitate și având în vedere faptul că cererea de chemare în judecată a lui Moroșanu Vasile împotriva lui Șelepov Alexandru, IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI privind constatarea faptului tragerii ilegale la răspundere contravențională, încasarea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională și a cheltuielilor de judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, pretenția privind cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de timbru în mărime de 200,00 lei și de asistență juridică în mărime de 6000,00 lei, suportate de către reclamantul Moroșanu Vasile la adresarea în judecată, rămân în seama acestuia.

Conducându-se de **art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă**, instanța de judecată,-

a hotărât:

A respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Moroșanu Vasile împotriva lui Șelepov Alexandru, IP ***** a IGP al MAI și IGP al MAI privind constatarea faptului tragerii ilegale la răspundere contravențională, încasarea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională și a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecător **Balan Gheorghe**

Notă: În conformitate cu art.236 alin.7 CPC, în baza prevederilor p.1.3 din Dispoziția președintelui interimar al Judecătoriei Chișinău nr.23 din 05.04.2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședinților Judecătoriei Chișinău, în legătură cu faptul că președintele ședinței, judecătorul Balan Gheorghe este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărârile motivate, textul integral al hotărârii este semnat de vicepreședinte interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), D-nul Dan Sîrbu.

Vicepreședintele interimar
al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) **Dan Sîrbu**